

در روزهای پس از بروز یک حادثه، کودکان به حمایت و مراقبت بیشتری نیاز دارند. ممکن است خیلی بترسند و فشار زیادی به آنها وارد شده باشد.

قاب

سام نوری «ایران کالا» رانجات می‌دهد؟

شبکه بی فروغ «ایران کالا» هم به سبک دیگر همقطرانش برای بقا سرراغ سلبریتی‌ها را گرفته‌است.این شبکه که آنچنان نتوانسته مخاطب خود را جذب کند، این بار دنبال بر گزاری مسابقه بامجری گری یک چهره‌است:سام نوری. «ایرونی جات» نام این مسابقه است که حمایت از کالای ایرانی را هدف قرار داده. قرار است این برنامه به کارگردانی رضامهرانفرو تهیه کنندگی سیدحسین هادیان فرد در قالب یک مسابقه تلویزیونی ۵۰ قسمتی تولید و پخش شود. ضبط این مسابقه اخیرا در استودیویی در شهرک سینمایی غزالی آغاز شده و افراد با سنین مختلف در این مسابقه شرکت کرده و ضمن رقابت برای تعیین بهترین و مناسب ترین قیمت کالاها ی مختلف، جوایزی هم دریافت می کنند. «ایرونی جات» شامل بخش‌ها و مراحل مختلف و مهیجی است، دکور بزرگ و ویژه‌ای برای «ایرونی جات» به‌عنوان نخستین مسابقه بزرگ شبکه‌ای ایران کالاطراحی شده‌است.

باکس آفیس

رکورد شکنی «مرد عنکبوتی»

۱.۴ میلیون دلار آغاز کرد و در مالزی نیز یک میلیون دلار فروش کرد تا در مجموع آمریکا و بازار بین‌المللی ۱۶۸ میلیون دلار فروخته باشد. فیلم، داستان پدر و دختری را تصویر می کند که به دلیل طوفان شدید در خانه با هجوم تمساح‌ها روبه‌رو می شوند. در مکان چهارم «استور» محصولی جدید از دیزنی و کمپانی فاکس قرن بیستم و اولین فیلم دیزنی با درجه R جای دارد. این فیلم کمدی اکشن با نمایش در ۳۰۵۰ سالن سینما در آمریکا ۸ میلیون دلار در باکس آفیس داخلی فروش کرد. این فیلم با بودجه ۱۶ میلیون دلاری توسط مایکل داوس کارگردانی شده و جاناتان گلد استاین نیز تهیه‌کننده آن است. کمیل نانجیانی، دیوید بائیتستا،ایکو اویس، ناتالی مورالس و جیمی تاترو از بازیگران «استور» هستند. ۶۵ درصد تماشاگران فیلم، افراد بالای ۲۵ سال تشکیل داده‌اند. در میان ۵ فیلم اول باکس آفیس آمریکا «دبروز» ساخته دنی بویل در مکان پنجم جای دارد. این

فیلم که محصول یونیور سال است، با تمرکز بر جهان موسیقایی گروه بیتلز ساخته شده در هفته سوم نمایشش ۶۸ میلیون دلار دیگر در آمریکا فروش کرد تا مجموع فروشش را به ۴۸ میلیون دلار برساند. لیلی جیمز، اد شیرین، آنا د آرماس و کیت مک کینون از جمله بازیگران این فیلم سینمایی هستند. در ششمین جایگاه «علادالدین» جای گرفت که در هشتمین هفته اکرانش ۵.۹ میلیون دلار در بازار آمریکا فروش کرد و مجموع فروشش را به رقم ۳۳۱ میلیون دلار رساند.

«تایل به خانه می‌آید» نیز با فروش ۵.۶ میلیون دلار در مکان هفتم جای گرفت و ۱۸ میلیون دلار دیگر از فروش در ۷۸ بازار بین‌المللی کسب کرد. این فیلم مجموع فروشش را در بازار بین‌المللی به ۱۱۲ میلیون دلار رساند و با محاسبه فروشش در بازار داخلی آمریکا در مجموع ۱۷۳ میلیون دلار کسب کرد. فروش این فیلم تنها در فرانسه ۲.۲ میلیون دلار بود. «همه تابستان»، «زندگی پنهان حیوانات خانگی ۲» و «مردان سیاهپوش» دیگر فیلم‌های پر فروش باکس آفیس آمریکا بودند.

۱۰۰ میلیون دلار از فروش در ۶۷ بازار بین‌المللی کسب کرد که تنها ۶ میلیون دلار آن با شروع اکرانش در ایتالیا کسب شد. جایگاه دوم باکس آفیس در دست «داستان اسباب‌بازی ۴» است که موفق شد تا ۲۰ میلیون دلار دیگر فروش کند و در چهارمین هفته اکرانش در باکس آفیس داخلی در مجموع ۳۴۶ میلیون دلار کسب کند. «داستان اسباب‌بازی ۴» توسط جاش کولی کارگردانی شده و فیلمنامه آن را اندرو استنتون

نوشته است. فیلم تازه‌وارد هفته «خزیدن» در بازار آمریکا با فروش ۱۲ میلیون دلاری کار خود را آغاز کرده و جایگاه سوم باکس آفیس را با نمایش در ۳۱۷۰ سالن سینما کسب کرده است. این فیلم که محصول پارامونت به کارگردانی الکساندر آجاست، با بازی کایا اسکودلاریو و بری پیر ساخته شده و بودجه ساخت آن ۱۳.۵ میلیون دلار بوده است. «خزیدن» در عین حال با فروش ۴.۸ میلیون دلاری در ۲۰ بازار بین‌المللی روبه‌رو شد و بزرگترین افتتاحیه‌اش را در خاورمیانه با فروش

ففسه

همراه با پر فروش‌های هفتگی نیویورک تایمز **از آواز خرچنگ‌ها تا «شهر دختران»**

مجله «نیویورک تایمز» به روال معمول هفتگی خود فهرست آثار پر فروش را منتشر کرده است. دلیا اونز همچنان با اقتدار در صدر قرار دارد و داستان دنیل استیل، که هفته پیش منتشر شد، این هفته در میان پنج رتبه نخست حضور ندارد. این در حالی است که «شهر دختران» نوشته الیزابت گیلبرت پنج هفته است جایگاه خود را در میان رتبه‌های برتر پر فروش‌ها حفظ کرده است. «جایی که خرچنگ‌ها آواز می‌خوانند» نوشته دلیا اونز ۴۳ هفته پیش منتشر شد و بلافاصله در میان پر فروش‌های نیویورک تایمز قرار گرفت و بیشتر این ۴۳ هفته در رتبه نخست پر فروش‌ها قرار داشت؛ داستانی هیجان‌انگیز از روابط انسانی و عشق و تقاضای انسانی تنها برای حیات. زنی که سال‌ها به تنهایی در جنگل زندگی کرده است ناگهان متهم به قتل می‌شود و سر نوشتی نامعلوم در انتظارش است. ریس ویتراسیون، ستاره هالیوود با معرفی این کتاب در فهرست آثار گروه کتابخوانی اش نقش زیادی در محبوبیت داستان اونز داشت. «بابستان ۶۹» نوشته الین هیلدر براند موفق شد در هفته نخست انتشار در رتبه اول پر فروش‌های نیویورک تایمز قرار بگیرد و دلیا اونز را از

تازه

رویا تیموریان با دخترش روی صحنه می‌رود

نمایش «پستی پابلونودا» به کارگردانی علیرضا کوشک جلالی اجرا می‌شود. در این نمایش که از ۴ مرداد در سالن استاد ناظرزاده تماشاخانه ابرانشهر روی صحنه می‌رود، بازیگرانی مثل امیر کوه‌آه‌نمین جان، رویا تیموریان، اشکان خطیبی و دنیا مدنی حضور دارند. نکته جالب نمایش این است که رویا تیموریان به همراه دخترش (دنیا مدنی) در این اثر همبازی می‌شوند. «پستی پابلونودا» را آنتونیو اسکارماتا نوشته و کوشک جلالی آن را ترجمه کرده است. طراح گرافیک این کار هم آیدین قشلاقی است. نمایشنامه «پستی پابلونودا» بیانگر زندگی مردم شیلی و نحوه ارتباط تنگاتنگ آنها با پابلونودا و اشعار اوست. از جمله ماریوی پستیجی در ارتباط با شاعر بزرگ به رمز و راز عشق پی می‌برد. عشقی که نه تنها مار یوبلکه مردمان سراسر جهان را به مرز جنون می‌کشد.

جعبه جادویی

ریما محمدزاده | ریلیتی‌شوها در چندسال اخیر توانسته‌اند جای محکمی در تلویزیون باز کنند. یک پای ثابت پخش این برنامه‌ها شبکه افق است. این شبکه تلویزیونی با سرمایه‌گذاری ویژه‌ای در این ژانر برنامه‌سازی کرده و می‌توان گفت که تا حدی هم موفق بوده است. «خانه ما» یکی از نمونه‌های پر مخاطب از این دست برنامه‌هاست؛ مستند مسابقه‌ای که توانسته ۲هزار خانواده را برای ثبت‌نام در فصل جدید خود مجاب کند. در برنامه «خانه ما» اعضای یک خانواده به صورت دسته‌جمعی مشارکت می‌کنند و برنده شدنشان وابسته به همکاری با یکدیگر است. خانواده‌ها در این برنامه با صرفه‌جویی به عنوان یک رکن مهم آشنا می‌شوند. این مستند مسابقه که کاری از خانه مستند انقلاب اسلامی است، به نوعی مروج سبک زندگی اسلامی- ایرانی و اقتصاد مقاومتی است. احسان عمادی کارگردان «خانه ما» است. او در ادامه با «شهروند» همراه شده و از ژانر مستند مسابقه، رویکرد تلویزیون در ستاره‌سازی و دلیل موفقیت برنامه‌اش گفته است.

• آقای عمادی؛ شما قبل از «خانه ما» تجربه ساخت چند مستند را داشته‌اید. برای شروع از این کارها بگویید.

بله. من سه فیلم مستند تاریخی ساختم. دو مورد از آنها قبل از نخستین تجربه کاری‌ام در مستند مسابقه «خانه ما» بود. تهیه‌کننده فیلم قبلی‌ام حسام اسلامی بودند که خودشان طراح و کارگردان فصل‌های نخست «خانه ما» هستند و پیشنهاد همکاری هم از طرف خود ایشان مطرح شد.

• معمولا در اینجور مواقع پای یک برنامه خارجی در میان است. البته همکاران ما «خانه ما» را یک «فرمت ایرانی بین‌المللی شده» می‌دانند و حتی گفته شده که در خواست‌هایی برای کپی‌رایت این برنامه هم دریافت کرده‌اید. درست است؟

این را افشار تهیه‌کننده مستند مسابقه در نشست خبری فصل هفتم گفته‌اند. جزئیات بیشتر را دقیق نمی‌دانم.

• خب شما ژانر «خانه ما» را یک ژانر منحصر به فرمی دانید؟

نمی‌دانم به چه شکل توضیح دهم که سوء تفاهم ایجاد نشود. ببینید، به هر حال «ریلیتی شو» یا مستند مسابقه چیزی نیست که منحصر به ایران باشد و در ایران اختراع شده باشد. این ژانر، ژانری در برنامه‌سازی‌های تلویزیونی است که چند دهه است در جاهای مختلف دنیا وجود دارد. برنامه‌های مختلف و متنوعی هم در این حوزه ساخته شده.

مثلا «بفرماید شام» که از شبکه «هن و تو» پخش شده که باز تولید یک برنامه خارجی است. اما ویژگی خاصی که در «خانه ما» وجود دارد و آن را کمی از عموم ریلیتی‌شوها در دنیا متمایز می‌کند، این است که برای شرکت‌کنندگان محدودیت گذاشته که در ذات خود جذابیت کش است. اما این که شما به آدمی ۱۰۰ میلیارد تومان پول بدهید و بگویید که در یک ساعت آن را خرج کند، احتمالا دیدن این ماجرا برای یک مخاطب جذاب باشد. دیدن این شکل از برز و بیاش‌ها که ممکن است فانتزی و رویای هر کسی باشد، در ذات خودش جذابیت دارد. ریلیتی‌شوها خیلی از اوقات این کارها را انجام می‌دهند و سعی می‌کنند آدم‌ها را به فانتزی‌هایی در حوزه‌های مختلف ببرند. یعنی یکجوری آزادی بی‌حد و مرز در ریلیتی‌شوها وجود دارد. اما در «خانه ما» مسیر برعکسی را طی می‌کنیم و محدودیت می‌گذاریم. یعنی می‌گوییم «با رقمی محدود زندگی کن». چالش ما در ساخت این برنامه همین است که چطور با این محدودیت جذابیت به وجود آوریم که ممکن است در نگاه نخست کسالت‌آور باشد. این ویژگی «خانه ما» تا حدی با معمول ریلیتی‌شوها در دنیا در تضاد است.

• شما نمونه‌های خارجی‌ای دیده‌اید که تا حدی با «خانه ما» تشابه داشته باشد؟

من شخصا ندیده‌ام. تیم طراحی اولیه برنامه که سال ۹۳ در خانه مستند با حضور افشار، اسلامی و رمضان پور تشکیل شد، چنین الگوبرداری‌ای را مدنظر قرار نداد و این اتفاق نیفتاد. یعنی ریلیتی‌شوپی هدف قرار نگرفت که بخواهیم آن را بومی‌سازی کنیم. در واقع ما مشخصا در برنامه خاصی الگو نگرفته‌ایم که بخواهیم آن را ایرانیزه کنیم.

• ژانر «مستند مسابقه» چه تفاوت‌هایی با «مستند» و «مسابقه» دارد؟ سوالم را این‌طور بی‌رسم که این ژانر نسبت به قالب‌های دیگر تاثیر گذاری بیشتری دارد؟

کارگردان مستند مسابقه «خانه

بدون سلبریتی

- ◀ **پیشنهادهایی برای استفاده از سلبریتی‌ها**
- ◀ **چیزی که «خانه ما» را از عموم ریلیتی‌شوها متمایز می‌کند،**
- ◀ **«خانه ما» در خانه مستند انقلاب اسلامی تولید می‌شود**
- ◀ **راحت بودن جلوی دوربین، روحیه ماجراجویی و نداشتن ترس**
- ◀ **در یک دهه اخیر برنامه‌ای که توان سلبریتی‌**

جذاب است. اما در «خانه ما» لزوما این‌طور نیست. ممکن است خود کار جذابیت نداشته باشد. مثلا یک آدمی کنار خیابان نشسته و پلا می‌فروشد. اما وقتی شما بدانید که یک آدم استاد دانشگاه است و همسرش معلم است و این کار را به اصرار پسرش انجام داده است، آن موقع این موقعیت جذابیت پیدا می‌کند. یعنی این فرآیند جذابیت می‌آورد. ممکن است یک سری از این کارا کترها را اصلا دوست نداشته باشد. همه چیز مثل دنیای واقعی است. اینها اتفاق‌هایی است که معمولا در مسابقه‌ها نمی‌افتد و ما صرف رقابت آنها با یکدیگر را می‌بینیم.

• سرمایه‌گذار اصلی «خانه ما» کدام نهاد است؟

این کار در خانه مستند انقلاب اسلامی تولید می‌شود. فصل‌های نخست آن صرفا از شبکه افق پخش می‌شد. سه فصل هم است که از شبکه نسیم پخش می‌شود. به خاطر ارتباطاتی که وجود دارد، همه تولیدات خانه مستند از شبکه افق پخش می‌شود. با توافقات و هماهنگی‌های صورت گرفته در چند فصل اخیر «خانه ما» از شبکه نسیم پخش شده است. فصل پنجم هم‌زمان در شبکه افق هم پخش می‌شد. فصل قبلی اما باز پخش آن از شبکه افق پخش شد. الان شبکه اولی که آن را پخش می‌کند، شبکه نسیم است.

• سلاک و معیار انتخاب خانواده‌ها برای حضور در این مستند مسابقه چیست؟

همین دوهفته پیش مسابقه انتخابی مشهد را داشتیم که خیلی مسابقه پرتراکمی بود و اصلا انتظار این مقدار مشارکت‌کننده را نداشتیم.

• چه تعدادی؟
تقریبا ۲هزار خانواده ثبت‌نام کرده بودند. ما با غربال اولیه ۳۰۰مورد را انتخاب و با آنها مصاحبه کردیم. مهمترین ویژگی به نظر من این است که خانواده‌ها روحیه ماجراجویی داشته باشند. تصور خیلی از خانواده‌ها این است که چون صرفه‌جویی می‌کنند، می‌توانند در مسابقه شرکت کنند و از پس